

Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet fastsætter, naar den ovennævnte Prøve er afholdt, Hestekraften i Overensstemmelse med Resultatet af Prøven og i modsat Fald efter et af Handelsministeriet, efter Forslag af et af Ministeriet nedsat Nævn, udfærdiget Regulativ. Nævnet bestaar af 3 maskin- og motorkyndige Medlemmer, af hvilke Formanden udnævnes af Handelsministeriet, medens den danske Hovedorganisation henholdsvis for Dampskibsredere og for Maskinmestre hver vælger et Medlem. Finder Bureauet Anledning til at drage Rigtigheden af de indsendte Meddelelser i Tvivl, eller skønnes disse ikke tilfredsstillende, forelægges Sagen for Handelsministeriet, der da lader Nævnet nærmere undersøge Forholdene, om fornødent ved Afholdelse af ovennævnte Prøve, hvorefter Ministeriet træffer Bestemmelse om Hestekraftens Ansættelse. De hermed forbundne Omkostninger afholdes af Rederen (Ejeren), saafremt den saaledes fastsatte Hestekraft overstiger den af Rederen (Ejeren) angivne med mere end 10 pCt., i modsat Fald udredes de af Statskassen. Om denne Ansættelse til Hestekraft giver Registrerings- og Skibsmaalings-Bureauet den paagældende Reder (Ejer) Meddelelse.

§ 31.

Denne Lov træder i Kraft den 1. April 1916. Samtidig ophæves Lov Nr. 40 af 25. Marts 1892 om Sønæringen m. m. samt Lov Nr. 75 af 30. Marts 1895, Lov Nr. 22 af 26. Januar 1906 og Lov Nr. 16 af 13. Februar 1903 om Tilsyn med Dampfartøjer m. m. §§ 8, 9 og 10, 1ste Stykke, jfr. Bekendtgørelse Nr. 3 af 3. Januar 1911, ligesom Lovene om Sønæringen af 19. Februar 1861, 11. Februar 1863 og 20. November 1876 forbliver ophævede.

Regeringen bemyndiges til ved kgl. Anordning at sætte nærværende Lov i Kraft paa Færøerne med de Ændringer, som findes nødvendige, efter at Lagtinget derom er hørt.

5te Kapitel.

Midlertidige Bestemmelser.

§ 32.

De forinden Ikrafttrædelsen af Sønæringsloven af 25. Marts 1892 erhvervede Sønæringsbeviser hjemler deres Indhavere samme Ret som hidtil.

Den, der inden fornævnte Tidspunkt har erhvervet Bevis som Sætteskipper, skal der af Handelsministeren kunne tilstaae lige Ret med Indhaveren af et i Henhold til nærværende Lovs § 7 erhvervet Sætteskipperbevis, naar vedkommende ved Bevis fra en af Handelsministeren godkendt sagkyndig godtgør at besidde de fornødne faglige Kundskaber samt bestaar en af Handelsministeren nærmere anordnet Synsprøve.

De i Henhold til Sønæringsloven af 25. Marts 1892 erhvervede Sønæringsbeviser hjemler deres Indhavere lige Ret med de i nærværende Lov omhandlede Beviser med samme Betegnelse; dog skal den, der er i Besiddelse af Sønæringsbevis som Skibsfører i Henhold til ovennævnte Lov, ikke være berettiget til at føre Udvandrerkskib i Fart paa fremmede Verdensdele, medmindre saadan Ret var ham hjemlet ved Bestemmelserne i Sønæringsloven af 25. Marts 1892. Bevis som Fiskeskipper i Henhold til Sønæringsloven af 25. Marts 1892 anses at svare til Bevis som Fiskeskipper af 1ste Klasse i Henhold til nærværende Lov.